



2002:24

Interpellation av Yildiz Kafkas (mp) om icke-diskriminerande anställningsförfarande

Det finns en lag som förbjuder diskriminering i arbetslivet. Trots detta vet vi att människor födda i andra länder, eller födda i Sverige med utländska namn och kvinnor i fertil ålder för att bara ta några exempel inte ges likvärdiga chanser i den process som föregår ett beslut om anställning.

I stadens eget integrationsprogram, tredje visionen, tas diskriminering upp bland annat ur personalpolitisk aspekt.

När det gäller rekrytering är den värdering som görs i mångt och mycket undermedveten. Om man frågar en person som rekryterar om han eller hon tror sig diskriminera när man anställer personal blir svaret självklart "nej". Men faktum kvarstår. Varför kör annars så många invandrare med akademisk bakgrund taxi? Varför drivs annars så många med utländska namn eller annan hudfärg att öppna egna butiker? Varför ser statistiken ut som den gör?

Det första man får bestämma sig för är att man vill ge människor likvärdiga chanser utifrån kunskap och kompetens och inte sortera bort någon på grund av ovidkommande faktorer som t ex kön eller etnicitet. När man gjort det finns det flera olika sätt att angripa problemet.

Kista stadsdelsnämnd har enligt uppgift varit beredd att använda avkodifiering av ansökningshandlingar vid rekrytering, men detta fullföljdes aldrig.

Avkodifiering innebär att ansökningshandlingar görs neutrala. Allt som avslöjar personernas kön, ålder eller etnicitet döljs. På så sätt koncentrerar man sig på kompetens, kunskap och övrig lämplighet.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vilken är Din förklaring till att det är så svårt för invandrare med akademisk utbildning och erfarenhet att få anställning som motsvarar dessa meriter?
2. Anser Du att det arbete som bedrivs i staden för tillfället är verkningsfullt mot diskriminering vid anställning?

3. Är Du beredd att pröva avkodifiering som metod i staden för att se om det har någon positiv effekt?

Stockholm den 17 juni 2002

Yildiz Kafkas